

Otrokom so bile na kmečkem prazniku najbolj všeč kobile in žrebeta (Foto: Borut Krajnc)

● Kmečki praznik tudi v Zadvoru

Tudi v Zadvoru so kmečke ženske pripravile jubilejno kulinarčno razstavo in razstavo ročnih del, konjeniško društvo pa še razstavo plemenitih kobil in žrebet. Kot že tolikokrat smo tudi letos lahko videli kulinarčne izdelke, ki vsa leta privabljajo številne obiskovalce. Med njimi so bili tudi izdelki žena, ki so razstavljale na vse-slovenski razstavi na Ptuj in tam prejele tudi najvišja priznanja. Žal je na razstavo zašlo tudi nekaj kiča, pa tudi dekorativno bi bilo potrebno razstavo osvežiti in morda razstaviti izbiro, ne le števila razstavljalcev.

Kljub temu pa sta razstava in kmečki praznik poživitev za kraj in

priložnost, da se kmečke ženske izkažejo, da jih ne vidimo le na polju in v hlevu, temveč tudi vemo, kaj pride iz njihovih rok, ko se posvetijo kuhinji in gostu.

es

Naša skupnost bo spet izšla 27. septembra. Prispevke in oglase sprejemamo do 16. septembra.

Bralcem in dopisnikom želimo vesele počitnice

Ali v Bizoviku res ne potrebujemo vodovoda

V zvezi z izjavo našega krajana g. Avgusta Kastelca v zadnji številki Naše skupnosti v rubriki Kje je problem? češ da v Bizoviku »vodovoda, ki nam ga obljublajo v zameno, v bistvu ne potrebujemo, saj se mi zdi voda, ki jo imamo sedaj, dovolj dobra«, se nam postavlja vprašanje, ali g. Kastelic problematike v zvezi s preskrbo z vodo v našem naselju sploh ne pozna.

Res je, da je kvaliteta vode iz omrežja krajevnega vodovoda dobra (to kažejo tudi analize Zavoda za socialno medicino in higieno Ljubljana), res pa je tudi sledeče:

1. da je vodovodno omrežje staro čez 60 let, zato morajo posamezniki (člani vodovodnega odbora in gasilskega društva) vložiti veliko prostovoljnega dela v njegovo vzdrževanje;
2. da zaradi premajhnega pritiska na vodovodnem omrežju prihaja do pomanjkanja vode na določenih odjemnih mestih (Pot v dolino, del Periške ceste, Pot na visoko);
3. da imajo cevi premajhen profil, saj je bil vodovod zgrajen za cca 300 prebivalcev Bizovika, danes pa nas je čez 1000 in omrežje krajevnega vodovoda ne ustreza zdajšnjemu stanju;
4. ker je (pritisk v vodovodnem omrežju) premajhen, nastane v njem vakuum in obstaja resna nevarnost, da se omrežje onesnaži s fekalijami, saj ima več kot pol Bizovika speljano kanalizacijo v potok;
5. da je dejansko komunalna infrastruktura v Bizoviku nujno potrebna, ne glede na to, ali vzhodna avtocesta bo ali ne.

Svet krajevnih skupnosti Bizovik

NA LITIJSKI ŠE ZMERAJ PRAH

V naši občini se še nikoli ni na primestnem območju toliko komunalno urejalo in asfaltiralo kot prav zadnji dve leti. Velika stanovanjska naselja Nove Jarše, Štepanjsko naselje in Nove Fužine, ob njih še vrsta manjših (Zalog, Polje, Kašelj...) so za potrebno komunalno opremljenost sproti posrkala večino v mestu in občini zbranih sredstev. Zdaj pa so končno te »jame« polne in na vrsto so prišli še drugi kraji, ulice, ceste, pločniki, vodovodi in podobno. Potrebne je v naši občini še zelo veliko, da bo za prebivalce prijetna in privlačna za obiskovalce.

Eden največjih cestnih problemov v občini je del Litijske ceste, ki se iz Sostrega pne v 3 km dolgem klancu proti 460m visokemu Pečarju in se potem strmo prevlaja v Besniško dolino. Po tej cesti, ki je bila zgrajena leta 1932 v vojaške namene, se odvija ves težki tovorni in avtobusni promet proti Besnici in Litiji ter v nasprotni smeri. Veliko je tudi osebnega prometa, saj je za marsikoga ta povezava kljub makadamu priročajša od tiste

skozi Podgrad. Za cesto je pristojna republika in ne občine. Mnogokrat so že obljubili, da jo bodo asfaltirali, oblaki prahu pa se še vedno dvigajo za vsakim vozilom, da je trava daleč naokoli za živali neužitna in življenje v bližnjih hišah nezdružljivo. Upajmo, da ne bodo zdaj, ko je prižgana zelena luč za gradnjo slovenskih avtocest, te ceste še bolj pozabili.

Besedilo in fotografija: S. G.

GOSTIŠČE ANŽIČ V NOVIH FUŽINAH

V obrazložitvi za priznanje, ki sta ga podelila Ljubljanska turistična zveza in Turistično društvo Moste-Polje za leto 1993 ob akciji »Moja dežela – urejena in čista« gostišču Anžič v Mostah, je med drugim pisalo, da je gostišče lahko zgled lepo urejenega lokala, saj urejenosti posvečajo vso skrb, to pa je videti tako v notranji kot zunanji ureditvi.

Gostišče, ki ravno te dni dobiva dopolnjeno vrtno podobo, upravlja 58-letni Alojz Anžič. Po poklicu je diplomirani ekonomist, sicer pa že od mladih nog v gostilni, saj so njegovi starši bili gostilničarji že od leta 1932.

Z ženo sta gostilno prevzela leta 1975, zdaj pa v njej kot kuhar že dela njegov sin Tomaž. Pred več kot dvajsetimi leti je bila tu prva namenska diskoteka v stalnem prostoru in malo starejša generacija tega kraja dobro ve,

kakšna novost je bila to in kakšno je bilo zanimanje zanj.

Vseskozi posvečajo veliko skrb notranji ureditvi lokala, še bolj pa morda zunanjemu videzu in parkovni ureditvi, saj gostje v poletni vročini kaj radi posedajo pod košatimi kostanji. Gospod Anžič pravi, da za vse skrbijo vsi, za rože pa ima največ zaslug njegova žena.

Obisk je zadnji čas nekoliko upadel. Poznata se brezposelnost in nižji standard. Imajo sicer veliko rednih

gostov, toda ne iz bližnjega naselja, temveč od drugod. Zahtevni so, toda ne pikolovski in lahko je delati z njimi, pravijo. Rad bi gostišče še bolj moderniziral in ga napravil privlačnejšega, toda zdaj promet ne opravičuje večje investicije. Marsikaj mora postoriti sam. Zdaj ureja letni vrt v slogu slovenskih kozolcev, kjer se bodo gostje poleti lahko hladili, svoj prostor pa bodo na travi ali igrišču dobili tudi otroci. Rad bi postoril še marsikaj, saj mu je delo v gostilni v veselje, rad ima urejen lokal, zato mu posveča vso skrb in ljubezen. Upamo, da bo še kateri gostinec posnemal ta lokal in si prizadeval za priznanje, ki ga je za leto 1993 prejelo gostišče Anžič.

E. S.

Alojz Anžič posveča veliko skrb podobi svojega gostišča. Lansko leto je dobil priznanje ob turistični akciji »Čisto in urejeno okolje«.

Tekst in foto: Edvard Svetek

KRAJ MIRU, MOLITVE IN ŠPRAVE

Na podlagi pravnomočne delne odločbe, ki jo je izdalo ministrstvo za kulturo, je predsednik izvršnega sveta občine Ljubljana Moste-Polje Brane Matjašec izročil ključ cerkvenih vrat na Urhu patru Mirku Pihlerju, župniku župnijskega urada Sostro. Občina je Cerkev vrnila le del odvzete premoženja. Denacionalizacijski postopek za mežnarjo in gozdove na območju Urha namreč še ni rešen. Iz cerkve sv. Urha so že umaknili muzejsko zbirko, tako da bo odslej cerkev služila svojemu prvotnemu namenu – bogoslužju.

Pater Mirko Pihler poudarja, da je pravici zadoščeno, saj je nepravilno odvzeta cerkev zdaj vrnjena. Cerkev kot stavba ni kriva za tisto, kar se je dogajalo med vojno. Odslej, ko bo služila svojemu prvotnemu namenu, pa želi, da postane kraj miru, molitve in špave. Njene zunanje podoče ne bodo spreminjali, pa tudi spomenik bo ostal. Kaj se bo zgodilo z drugimi stavbami ne ve, ker še niso lastniki, vsekakor pa cerkev potrebuje spremljajoče objekte. Tudi urnik bogoslužja bo drugačen kot pred vojno. Glede na zgodovino in sedanjo demokratično ureditev bodo organizirali romarske programe. Poleti bodo ob nedeljah maše, njihova pogostnost pa bo odvisna od zanimanja ljudi, kii bodo obiskovali Urh. Ob tem pa ne bodo vzbujali nikakršnega revanšizma ali drugih podobnih strasti. Nasprotno: odslej naj bi drugače razmišljali in z roko v roki z različno mislečimi ljudmi gledali brez sovraštva v prihodnost. Kaj se je dejansko dogajalo, pa naj razišejo in povejo zgodovinarji in drugi strokovnjaki.

Obnovitev cerkve je nemogoča, pravi pater Mirko Pihler, ker od inventarja ni ostalo skoraj nič. Notranjost cerkve so izropali in požgali. Ostali so kelihi, liturgična oblačila in silika brezjanske Marije. Notranjost bodo opretili s sodobnimi materiali in oblikami za potrebe bogoslužja, obnovili fasado, pobarvali streho in na zvonik postavili križ, sčasoma pa bodo postavili tudi zvonove.

MARJAN KOVAČEVIČ-BELTRAM

Pater Mirko Pihler je sprejel ključ cerkve sv. Urha iz rok predsednika izvršnega sveta Braneta Matjašca. (Fotografija Borut Krajnc)

OBČINA LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Vabimo Vas na tradicionalno

KRESOVANJE NA JANČAH IN PROSLAVO DNEVA SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

v petek, 24. junija '94 ob 19. uri pri planinskem domu na Jančah.

Prireditve se bo pričela z mašo, namenjeno za mir in domovino. Sledil bo krajši kulturni program, nato pa družabno srečanje s petjem in glasbo ob kresu.

- Jedačo in pijačo bo nudila gostilna v planinskem domu. Zagotovljeno bo dovolj strežnega osebja.

- Parkiranje na Jančah bodo urejali redarji.

Dostop na Janče je možen peš ali z avtom iz naslednjih smeri:

- iz Besnice preko Gaberij (iz Zaloga in Podgrada ali po cesti preko Pečarja)
- s Trebeljevega oz. Prežganja (preko Gaberij ali Tujega grma)
- iz Laz oz. Jevnice in iz Litije

VABIMO VAS, DA SE NAM PRIDRUŽITE, PA TUDI, DA NA PRIREDITEV POVABITE ŠE VAŠE PRIJATELJE.

Ljubljana, 15. junija 1994